

โรงเรียนนายเรือกับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง : เพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา (ตอนที่ ๒)

น.อ.หญิง ดร. ประอร สุทธรวีภาต
หัวหน้ากองสถิติและวิจัย โรงเรียนนายเรือและ
ผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษาของ สมศ.

บทนำ

สาระจากตอนที่ ๑ ผู้เขียนได้กล่าวถึงการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบสองในประเด็นที่แตกต่างไปจากการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรกที่สำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถาบัน โดยกำหนดให้มีการอิงมาตรฐานขั้นต่ำ การอิงพัฒนาการ อิงผลสัมฤทธิ์ของสถาบัน และมีการกำหนดเกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบันโดยรวม ซึ่งในตอนที่ ๒ นี้ จะได้กล่าวถึงถึงมาตรฐานคุณภาพของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทั้ง ๗ มาตรฐาน พร้อมทั้งข้อชี้ที่สำคัญและเกณฑ์ในการประเมินและรับรองมาตรฐานคุณภาพโดยละเอียดต่อไป

มาตรฐานคุณภาพของ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนนายเรือ

๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

“บัณฑิตเป็นผู้เรืองปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก”

ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ได้แก่

- ๑.๑ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- ๑.๒ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- ๑.๔ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิตนี้ สถาบันอุดมศึกษา/โรงเรียนนายเรือ จะทราบได้ก็โดยการวิจัยเชิงสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต สำหรับโรงเรียนนายเรือ นั้น ผู้ใช้บัณฑิตก็คือกองทัพเรือ โดยผู้บังคับบัญชาหน่วยต่าง ๆ ของกองทัพเรือ ซึ่งนายทหารผู้สำเร็จการศึกษา/บัณฑิตจากโรงเรียนนายเรือ เมื่อจบการศึกษาแล้วต้องออกไปปฏิบัติงาน การสำรวจระดับความพึงพอใจในคุณภาพของนายทหารผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือนี้ ได้มี

การวิจัยติดตามและประเมินผลโดยกองสถิติและวิจัย โรงเรียนนายเรือ ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ/ ประเมินผลมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๐ และนับเป็นโรงเรียนเหล่าทัพแรก ที่ได้ทำการวิจัยสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตอย่างเป็นรูปธรรมก่อนที่จะมีการกำหนดเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของมาตรฐานด้านคุณภาพ บัณฑิตของ สมศ.

๒. มาตรฐานด้านงานวิจัย และงานสร้างสรรค์

“ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันของประเทศ”

ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ได้แก่

๒.๑ ร้อยละของงานวิจัย ฯ ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่และ / หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย ฯ ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (บาท)

๒.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัย ฯ จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (บาท)

๒.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย ฯ จากภายใน, ภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัย

๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

“การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ และวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ”

ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ได้แก่

๓.๑ ร้อยละของกิจกรรม / โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

สำหรับตัวบ่งชี้นี้ โรงเรียนนายเรือมีกิจกรรมวิชาการและวิชาชีพทหารที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/สังคมและประเทศชาติอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น จัดการฝึกอบรมลูกเสือสมุทร ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น ซึ่งหากมีกิจกรรมรวมทั้งปีร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป โรงเรียนนายเรือจะได้คะแนนการประเมินอิงเกณฑ์มาตรฐานสำหรับตัวบ่งชี้นี้ เต็ม ๓ คะแนน แต่หากมีเพียงร้อยละ ๒๐ – ๒๙ ก็จะได้ ๒ คะแนน

๓.๒ ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

๓.๓ มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการ พัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย

๓.๔ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่อ อาจารย์ประจำ (บาทต่อคน)

๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

“การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัยและการบริการ วิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล”

ตัวบ่งชี้ได้แก่

๔.๑ ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและ วัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา

โรงเรียนนายเรือและโรงเรียนเหล่าทัพอื่น ๆ จะมีกิจกรรมในเชิงอนุรักษ์และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งธรรมเนียมประเพณีทหารอยู่มากกว่า ร้อยละ ๒.๐๐ ซึ่งตามเกณฑ์แล้วจะได้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน

๔.๒ ร้อยละของค่าใช้จ่าย และมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบดำเนินการ

๕. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

“การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชาคมในและนอกสถาบันและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบายการวางแผน ภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากรที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ ในการเรียนการสอน การวิจัยและการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมทั้งการสร้าง เสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้”

ตัวบ่งชี้ที่สำคัญได้แก่

๕.๑ ระดับคุณภาพของสภามหาวิทยาลัย / กรรมการบริหารสถาบัน

๕.๒ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและ ภายนอก

๕.๓ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ

๕.๔ การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

๕.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูล เพื่อการบริหารการเรียนการสอน และการวิจัย

ข้อมูลที่แสดงประกอบด้วย ๑) มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ๒) มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ๓) มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล ๔) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล ๕) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

๕.๖ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา

๕.๗ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการและ / หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๕.๘ งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศต่ออาจารย์ประจำ

๕.๙ ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ

๖. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

“กระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ / ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์จากผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน

การระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร”

ตัวบ่งชี้ได้แก่

๖.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด

๖.๒ จำนวนนักศึกษาเต็มและเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)

๖.๓ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

๖.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๖.๕ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics)

๖.๖ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง

๖.๗ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (ระดับ)

๖.๘ ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษา

๖.๙ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อ
นักศึกษา (บาทต่อคน)

๗. มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

“ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตาม
คุณภาพและการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การ
พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอกได้”

ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงการมีคุณภาพตามมาตรฐานนี้ ได้แก่

๗.๑ การมีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนนายเรือที่ก่อให้เกิดการ
พัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

หลักฐานที่ต้องแสดงประกอบด้วย ๑) มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพ
ภายใน ๒) มีการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาและ
เอกลักษณ์ของสถาบัน/โรงเรียนนายเรือครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า
กระบวนการจัดการศึกษาและผลผลิต สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกและเทียบระดับ
(Benchmarking) ๓) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ๔) มีการ
พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้อง
กับแนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนนายเรือ โดยได้รับการสนับสนุนจากต้นสังกัด ๕) มีการนำ
ผลจากการประเมินคุณภาพภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดี

๗.๒ ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน (ระดับ)

หลักฐานที่สำคัญ ได้แก่

๑) มีการดำเนินการตามระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในระดับกลุ่ม
สาขา/สถาบันอย่างต่อเนื่อง ๒) มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องตามพันธกิจ
ของกลุ่มสาขาวิชา/สถาบัน ๓) มีการรายงานผลการประกันคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ
สาธารณชน ๔) มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.

ในการประเมินและรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. นั้น มีเกณฑ์การประเมินทั้งในระดับ
ตัวบ่งชี้ (ของแต่ละมาตรฐาน) และเกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานดังต่อไปนี้

๑. เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินรอบสองนี้ เป็นเกณฑ์ที่ผันแปรตามกลุ่มสถาบันทั้ง ๔ กลุ่ม
(ดังที่เคยกล่าวแล้วในฉบับก่อน) อันได้แก่ กลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มผลิตบัณฑิตและวิจัย กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่ม
ผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม และกลุ่มที่ ๔

คือ กลุ่มผลิตบัณฑิต (เช่น โรงเรียนนายเรือ / โรงเรียนเหล่าทัพ) ซึ่งกลุ่มผลิตบัณฑิตนี้จะไม่มีตัวบ่งชี้เฉพาะ จะมีแต่ตัวบ่งชี้ร่วม ซึ่งทุกกลุ่มสถาบันต้องได้รับการประเมินเหมือนกัน โดยมีคะแนนอิงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับตัวบ่งชี้แต่ละตัวเป็น ๑, ๒, ๓ (คะแนนเต็ม)

ตัวอย่างเช่น มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มีตัวบ่งชี้ร่วมของทุกกลุ่มสถาบันที่สำคัญ เช่น ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เกณฑ์การประเมินมีดังนี้ คือ

ถ้าสถาบันมี ร้อยละ ๑.๐๐ – ๕๙.๐๐ ได้ ๑ คะแนน

ร้อยละ ๖๐.๐๐ – ๗๙.๐๐ ได้ ๒ คะแนน

ร้อยละ ๘๐.๐๐ ขึ้นไป ได้ ๓ คะแนน

สำหรับโรงเรียนนายเรือ ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ได้รับการบรรจุให้ปฏิบัติงานในกองทัพเรือ ก็จะได้คะแนนสำหรับตัวบ่งชี้เต็ม ๓ คะแนน

๒. เกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.

การประเมินภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา โดยการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เป็นรายมาตรฐานและโดยรวมวิธีการและหลักการการประเมินภายนอกทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน การประเมินผลระดับมาตรฐาน การประเมินรายกลุ่มสาขาวิชา และการประเมินระดับสถาบัน

๒.๑ การประเมินตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน

ตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีคะแนนเต็มรวม ๕ คะแนน (ยกเว้นในบางกรณีที่ตัวบ่งชี้บางตัวมีคะแนนเต็ม ๔ คะแนน) ประกอบด้วยคะแนนจากการประเมินอิงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของตัวบ่งชี้เต็ม ๓ คะแนน (ในข้อ ๑) บวกคะแนนจากการประเมินอิงพัฒนาการเต็ม ๑ คะแนน และคะแนนจากการประเมินประสิทธิผลตามแผนของสถาบันเต็ม ๑ คะแนน

๒.๑.๑ การประเมินอิงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งผันแปรตามกลุ่มของสถาบัน คะแนนเต็ม ๓ คะแนน (รายละเอียดตามข้อ ๑)

๒.๑.๒ การประเมินอิงพัฒนาการ ในแต่ละตัวบ่งชี้ คะแนนเต็ม ๑ คะแนน โดยให้พิจารณาจากผลการประเมินภายนอกทั้ง ๒ ครั้ง หากมีพัฒนาการดีขึ้น เช่น ผลการประเมินครั้งที่ ๒ สูงกว่าผลการประเมินครั้งแรก (๑ ระดับขึ้นไป) ถือว่ามีพัฒนาการ จะได้คะแนนเต็ม ๑ คะแนน แต่ถ้าหากว่าผลการประเมินครั้งที่ ๒ ได้คะแนนเท่ากันหรือต่ำกว่าครั้งแรก ถือว่าไม่มีพัฒนาการ ให้ ๐ คะแนน ยกเว้นว่าคะแนนผลการประเมินที่เท่ากันทั้ง ๒ ครั้งนั้นเป็นคะแนนเต็ม ๓ คะแนน ทั้ง ๒ ครั้งให้ถือว่าไม่มีพัฒนาการ เช่น ตัวอย่างตัวบ่งชี้ตามข้อ ๑ โรงเรียนนายเรือได้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน ในผลการประเมินครั้งที่ ๑ อยู่แล้ว หากในการประเมินครั้งที่ ๒ นี้ โรงเรียนนายเรือยังคงได้คะแนนเต็ม

๓ คะแนนอีก ถือว่าโรงเรียนนายเรือมีการพัฒนา จะได้คะแนนพัฒนาการของตัวบ่งชี้ใหม่อีก ๑ คะแนน

ตารางแสดงการตัดสินพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการประเมิน (อิงเกณฑ์) รอบแรก	ผลการประเมิน (อิงเกณฑ์) รอบสอง	การมีพัฒนาการ
๐	๐	ไม่มี (๐ คะแนน)
๐	๑	มี (๑ คะแนน)
๐	๒	มี (๑ คะแนน)
๐	๓	มี (๑ คะแนน)
๑	๐	ไม่มี (๐ คะแนน)
๑	๑	ไม่มี (๐ คะแนน)
๑	๒	มี (๑ คะแนน)
๑	๓	มี (๑ คะแนน)
๒	๐	ไม่มี (๐ คะแนน)
๒	๑	ไม่มี (๐ คะแนน)
๒	๒	ไม่มี (๐ คะแนน)
๒	๓	มี (๑ คะแนน)
๓	๐	ไม่มี (๐ คะแนน)
๓	๑	ไม่มี (๐ คะแนน)
๓	๒	ไม่มี (๐ คะแนน)
๓	๓	มี (๑ คะแนน)

๒.๑.๓ การประเมินประสิทธิผลตามแผนของสถาบัน จะพิจารณาจากรายงานประเมินสัมฤทธิ์ผลของแผนการดำเนินงาน และ / หรือในรายงานประเมินตนเองที่เป็นรายงานประจำปี ถ้าพบว่าตัวบ่งชี้ นั้น ๆ บรรลุผลตามเป้าหมายในแผนของสถาบันให้คะแนนเต็ม ๑ คะแนน แต่ถ้าไม่บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนให้ ๐ คะแนน

ในการนี้ สถาบันและกลุ่มสาขาวิชาต้องมีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานให้สมเหตุสมผลกับความเป็นสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานในช่วงสามปีที่ผ่านมา ประกอบกับการพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานของ สมศ. และความท้าทายเพื่อการพัฒนาสถาบัน / กลุ่มสาขา ทั้งนี้เป้าหมายและแผนการดำเนินงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งสถาบัน / กลุ่มสาขาจะต้องดำเนินการประเมินประสิทธิผลตามแผนของสถาบัน / กลุ่มสาขาวิชาจนครบทุกตัวบ่งชี้ในแต่

ละมาตรฐานก่อนที่จะนำผลคะแนนที่ได้ไปคำนวณคะแนนรายมาตรฐานต่อไป

๒.๒ การประเมินผลระดับมาตรฐาน

เป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันในระดับมาตรฐาน โดยให้นำผลจากการให้คะแนนระดับตัวบ่งชี้ตามข้อ ๑ มาคำนวณค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักรายมาตรฐาน (รายละเอียดตามแนวทางการประเมินภายนอกของ สมศ.) แล้วแปลความหมายผลการประเมินตามตาราง

ตารางแสดงผลการประเมินระดับรายมาตรฐาน

คะแนน	ผลการประเมิน	ผลการจัดการศึกษา
๔.๕๑ - ๕.๐๐	ดีมาก	ได้มาตรฐาน สมศ.
๓.๕๑ - ๔.๕๐	ดี	ได้มาตรฐาน สมศ.
๒.๕๑ - ๓.๕๐	พอใช้	เกือบได้มาตรฐาน สมศ.
๑.๕๑ - ๒.๕๐	ควรปรับปรุง	ไม่ได้มาตรฐาน
๑.๐๐ - ๑.๕๐	ต้องปรับปรุง	ไม่ได้มาตรฐาน

๒.๓ การประเมินรายกลุ่มสาขาวิชา

ผลการประเมินการจัดการศึกษาของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ใช้วิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามรายมาตรฐานเฉลี่ยรวม ๔ มาตรฐาน และ ๗ มาตรฐานเป็นเกณฑ์ (รายละเอียดการคำนวณตามแนวทางการประเมินภายนอกของ สมศ.) ซึ่งผลการประเมินจะใช้ในการพิจารณารับรองกลุ่มสาขาวิชาดังนี้

๒.๓.๑ กลุ่มสาขาวิชาจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขครบทั้ง ๓ ประการ คือ

๒.๓.๑.๑ ได้คะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ๗ มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (คะแนน ๓.๕๑ - ๕.๐๐)

๒.๓.๑.๒ มีอย่างน้อย ๕ มาตรฐานใน ๗ มาตรฐาน ที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) และ

๒.๓.๑.๓ ไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (๑.๐๐ - ๑.๕๐)

๒.๓.๒ กลุ่มสาขาวิชาจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. แบบมีเงื่อนไข เมื่อเป็นไปตาม ๒ กรณีดังต่อไปนี้

๒.๓.๒.๑ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักใน ๔ มาตรฐานแรกอยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) และค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักรวม ๗ มาตรฐาน อยู่ในระดับ

พอใช้ขึ้นไป (๒.๕๑ - ๕.๐๐) โดยมาตรฐานที่ ๑ - ๔ ต้องไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐ - ๑.๕๐) หรือ

๒.๓.๒.๒ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของ ๔ มาตรฐาน แรกและทั้ง ๗ มาตรฐานอยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) แต่มีจำนวนมาตรฐานอยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) ไม่ถึง ๕ มาตรฐานจาก ๗ มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่ ๑ - ๔ ต้องไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐ - ๑.๕๐)

๒.๓.๒ กลุ่มสาขาวิชาจะไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เมื่อไม่เป็นไปตาม ๒.๓.๑ หรือ ๒.๓.๒

หลังจากที่ได้คะแนนของแต่ละมาตรฐานแล้ว ให้นำคะแนนแต่ละมาตรฐานมา คำนวณเป็นคะแนนรวมของกลุ่มสาขาวิชาต่อไป (จากสูตรการคำนวณคะแนนรายกลุ่มสาขาหรือสถาบัน)

๒.๔ การประเมินระดับสถาบัน

การรับรองมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับสถาบัน ประกอบด้วยแนวทางในการ พิจารณา ๒ แนวทาง ได้แก่

๒.๔.๑ แนวทางที่ ๑ ใช้คำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามรายมาตรฐาน เฉลี่ยรวม ๔ มาตรฐาน และ ๗ มาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบกับผลการประเมินแต่ละ มาตรฐานดังนี้

๒.๔.๑.๑ สถาบันจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการ ได้แก่

๑) ได้คะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ๗ มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐)

๒) มีอย่างน้อย ๕ ใน ๗ มาตรฐาน ที่มีผลการประเมินอยู่ใน ระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) และ

๓) ไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (๑.๐๐ - ๑.๕๐)

๒.๔.๑.๒ สถาบันจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. แบบมีเงื่อนไข เมื่อเป็นไปตาม ๒ กรณีดังต่อไปนี้

๑) เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักใน ๔ มาตรฐาน แรกในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ - ๕.๐๐) และค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักรวม ๗ มาตรฐาน อยู่ในระดับพอใช้ ขึ้นไป (๒.๕๑ - ๕.๐๐) โดยมาตรฐานที่ ๑ - ๔ ต้องไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐ - ๑.๕๐) หรือ

๒) เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของ ๔ มาตรฐานแรก และทั้ง ๗ มาตรฐาน อยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๑ – ๕.๐๐) แต่มีจำนวนมาตรฐานในระดับ ดีขึ้นไปไม่ถึง ๕ ใน ๗ มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่ ๑ – ๔ ต้องไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐ – ๑.๕๐)

๒.๔.๑.๓ สถาบันจะไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๔.๑.๑ หรือ ๒.๔.๑.๒

๒.๔.๒ แนวทางที่ ๒ สถาบันจะได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เมื่อผลการประเมินภายนอกของกลุ่มสาขาวิชาของสถาบันมีอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของกลุ่มสาขาวิชาได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. และไม่มีกลุ่มสาขาวิชาใดมีผลการประเมินอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐ – ๑.๕๐)

สำหรับสถาบันที่เปิดสอนเพียงกลุ่มสาขาวิชาเดียวให้ใช้วิธีการตัดสินผลตามแนวทางที่ ๑ เท่านั้น ส่วนสถาบันที่เปิดสอนมากกว่าหนึ่งกลุ่มสาขาวิชา สามารถเลือกแนวทางการตัดสินแนวทางที่ ๑ หรือ แนวทางที่ ๒ ก็ได้ แต่ในการประเมินภายนอกสถาบัน จะต้องมีการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการประเมินให้สามารถรองรับการตัดสินผลการประเมินทั้ง ๒ แนวทาง

บทสรุป

ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง เพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น จะเห็นว่าโรงเรียนนายเรือจะต้องได้รับการประเมินและรับรองมาตรฐาน ทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน ซึ่งจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกที่ผ่านมา ก็ถือว่าโรงเรียนนายเรือเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง ที่มีคุณภาพมาตรฐานที่ดีทั้งในด้านคุณภาพบัณฑิตและระบบประกันคุณภาพการศึกษา และสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสองที่จะมีขึ้นในโอกาสข้างหน้า โรงเรียนนายเรือคงจะได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน หากได้มีการเตรียมความพร้อมของข้อมูลและหลักฐานแสดงตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง/ สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนนายเรืออย่างต่อเนื่องเป็นระบบครบถ้วน โดยดูรายละเอียดตามแนวทางการประเมินภายนอกของ สมศ.

